

BISBAT D TERRASSA

4

UNA PARRÒQUIA INCLUSIVA, EVANGELITZADORA I ATENTA ALS POBRES

Introducció

En aquest apartat, el text de reflexió, situa tres característiques que poden ajudar a concretar la reflexió sobre la renovació de les parròquies en la línia de l'acció missionera, i que apareixen enunciades en el títol cinquè de la Instrucció. Es fa referència de una manera genèrica a que la parròquia ha de ser comunitat de comunitats, tot expressant la riquesa i varietat existent en les comunitats parroquials.

Sobre la base de la reflexió realitzada en l'apartat núm. 3 d'aquestes temes de formació, ara es convida a reflexionar a partir d'aquestes tres característiques a través dels textos que trobem a continuació. En aquest cas l'ampliació de textos per a reflexionar pot ser útil de cara a fer una reflexió més global.

Textos de la Instrucció

27. El subjecte de l'acció missionera i evangelitzadora de l'Església és sempre tot el Poble de Déu. De fet, el Codi de Dret Canònic remarca que la parròquia no s'identifica amb un edifici o un conjunt d'estructures, sinó amb una determinada comunitat de fidels, en la qual el rector és el pastor propi (CIC cc 515, 518, 519). Sobre això, el Papa Francesc recorda que *«La parròquia és presència eclesial en el territori, àmbit de l'escolta de la Paraula, de el creixement de la vida cristiana, del diàleg, de l'anunci, de la caritat generosa, de l'adoració i de la celebració»*, i afirma que ella *«és comunitat de comunitats»*(EG 28).
32. La parròquia, com a "santuari" obert a tothom i invitació a arribar a tots sense excepció, recorda que els pobres i els exclosos sempre han de tenir un lloc privilegiat al cor de l'Església. Com afirmava Benet XVI: *«Els pobres són els destinataris privilegiats de l'Evangelí»* (Bisbes de Brasil 11-V-2007). També el Papa Francesc ha escrit que *«la nova evangelització és una invitació a reconèixer la força salvífica de les seves vides i a posar-los en el centre del camí de l'Església. Som cridats a descobrir Crist en ells, a donar veu a les seves causes, però també a ser els seus amics, a escoltar-los, a interpretar-los i a recollir la misteriosa saviesa que Déu vol comunicar-nos a través d'ells»* (EG 198).
33. Sovint, la comunitat parroquial és el primer lloc de la trobada humana i personal dels pobres amb el rostre de l'Església. En particular, els sacerdots, els diaques i les persones consagrades són els que han de mostrar compassió per la "carn ferida" dels germans, visitant-los en la malaltia, donant suport a les persones i famílies sense feina, obrint la porta a tots els que passen alguna necessitat. Amb la mirada posada en els últims, la comunitat parroquial evangelitza i es deixa evangelitzar pels pobres, redescobrint així la implicació social de l'anunci en els seus diferents àmbits, sense oblidar la "regla suprema" de la caritat, sobre la qual serem jutjats.

Altres textos per reflexionar

Exhortació postsinodal *Evangelii Gaudium* del papa Francesc (2013)

35. Una pastoral en clau missionera no s'obsessiona per la transmissió desarticulada d'una multitud de doctrines que s'intenta imposar a força d'insistència. Quan s'assumeix un objectiu pastoral i un estil missioner, que realment arribi a tots sense excepcions ni exclusions, l'anunci es concentra en allò essencial, que és el més bell, el més gran, el més atractiu i al mateix temps el més necessari. La proposta se simplifica, sense perdre per això profunditat i veritat, i així es torna més contundent i radiant.

Directori de la parròquia, dels Bisbes de Catalunya (2001)

24. La parròquia ha de vetllar per la bona acollida de tots els fidels, a través de mitjans concrets (locals aptes, horaris de despatx adequats, facilitat de localització...). Però, fent-se ressò del que demana insistentment el Concili Provincial Tarraconense quan diu que «cada comunitat prendrà consciència dels processos d'allunyament que l'afectin, per tal d'actuar en conseqüència» (CPT 3), tindrà una cura especial per l'atenció, tant dels allunyats que havien rebut el baptisme com dels qui encara han de rebre el primer anunci de la Bona Nova.

Carta pastoral *Una Església samaritana per a un temps de crisi* de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses (2015)

En resum, podem dir que la comunió té dues dimensions. En primer lloc, la vertical: participar en l'amor del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant; un amor que és mutu, però que es projecta més enllà de si mateix. En segon lloc, horitzontal: la comunió que participem de la Trinitat ha de ser compartida amb els altres i ha de cohesionar i dinamitzar la vida de la comunitat. Aquesta comunió vertical i horitzontal s'expressa i s'alimenta en l'Eucaristia i fructifica en gestos de solidaritat amb els germans, especialment els més necessitats. Així ho veiem expressat en la vida de les primeres comunitats cristianes, i així s'expressa i es realitza en les nostres comunitats.

Carta *En el teu nom calarem les xarxes* (2020) de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses i Mons. Salvador Cristau Coll

Cal fixar la mirada en l'altre, estar atents els uns als altres... Després hem de guarir les ferides...

...Hem d'acollir des del cor. El Papa Francesc proposa la imatge d'una mare de cor obert per ajudar-nos a entendre millor la missió de l'Església ara, com una casa sempre oberta, una família que privilegia els caiguts a la vora del camí, una comunitat atenta, "en sortida", plena de dinamisme missioner...

Per al diàleg posterior

1. El Directori de la parròquia afirma que *la parròquia ha de vetllar per la bona acollida de tots els fidels, a través de mitjans concrets (locals aptes, horaris de despatx adequats, facilitat de localització...)*. Per tal de ser una comunitat de comunitats, inclusiva, acollidora, què cal revisar a les nostres parròquies? A nivell d'actituds, però també a nivell de serveis i propostes, d'espais?
2. A la Instrucció es recorda que *el subjecte de l'acció missionera i evangelitzadora de l'Església és sempre tot el Poble de Déu (núm. 27)*. Com ajudar a prendre consciència al conjunt dels feligresos de la parròquia? Com crear veritables equips d'animació evangelitzadora a les parròquies (es pot veure l'acció núm. 1 del Pla Pastoral per aquest curs)?
3. El text de la Congregació sosté que *la comunitat parroquial evangelitza i es deixa evangelitzar pels pobres, redescobrint així la implicació social de l'anunci en els seus diferents àmbits, sense oblidar la "regla suprema" de la caritat, sobre la qual serem jutjats (núm. 33)*. Com implicar a tota la comunitat parroquial, i que no sigui només la tasca d'uns quants?

Per a pregar junts

Pare nostre que sou present en tot l'univers
i en la més petita de les vostres criatures,
vós que envolteu amb la vostra tendresa tot el que existeix,
vesseu en nosaltres la força del vostre amor
perquè tinguem cura de la vida i de la bellesa.
Inundeu-nos de pau,
perquè visquem com a germans i germanes sense fer mal a ningú.

Pare dels pobres, ajudeu-nos a rescatar
els abandonats i oblidats d'aquesta terra que tant valen als nostres ulls.
Guariu les nostres vides,
perquè siguem protectors del món i no pas depredadors,
perquè sembrem formosor i no pas contaminació i destrucció.
Toqueu els cors dels qui busquen només beneficis a costa dels pobres i de la terra.
Ensenyeu-nos a descobrir el valor de cada cosa,
a contemplar admirats,
a reconèixer que estem profundament units amb totes les criatures en el nostre camí cap a la vostra llum infinita.

Gràcies perquè esteu amb nosaltres cada dia. Encoratgeu-nos, si us plau, en la nostra lluita per la justícia, l'amor i la pau.

Pregària per la nostra terra. Encíclica Laudato Si. Papa Francesc